

PRIMLJENO: 11-02-2022		EOJN POŠTOM NEPOSREDNO E-MAIL
USTROJ. JED. 3	VRIJEDNOST	PRILOZI
KLASA: UP/II-034-02/21-01/951		
BROJ: 383-22-12		

Poslovni broj: UsII-379/21-7

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Eveline Čolović Tomić, predsjednice vijeća, Senke Orlić-Zaninović i mr. sc. Inge Vezmar Barlek, članica vijeća, te sudske savjetnice Ane Matacin, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Zajednice ponuditelja Mobilita Evolva d.o.o., Zagreb, Froudeova 5, Geoprojekt d.d., Split, Sukoišanska 43 i PPG društvo za projektovanje i građenje d.o.o., Sarajevo, BiH, kojeg zastupa opunomoćenik Marijan Vešligaj, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Vešligaj & Sliepčević iz Zagreba, Froudeova 9, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave Republike Hrvatske, Zagreb, Koturaška 43/IV, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba: Hrvatske autoceste d.o.o., Zagreb, Širolina 4 i Mi projektiramo vama d.o.o., Zagreb, Francesca Tenchinija 1, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 28. siječnja 2022.

p r e s u d i o j e

- I Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništavanje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave Republike Hrvatske, klasa: UP/II-034-02/21-01/951, urbroj: 354-01/21-9 od 17. studenoga 2021.
- II Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova ovog upravnog spora.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika odbija se kao neosnovana žalba tužitelja protiv odluke o odabiru, urbroj: 4211-150-247/13/2021 od 5. listopada 2021., kojom je naručitelj Hrvatske autoceste d.o.o. (dalje u tekstu: naručitelj) kao najpovoljniju odabrao ponudu ponuditelja Mi projektiramo vama d.o.o. iz Zagreba, u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2021/S OF2-0010223, predmet nabave: stručni nadzor i koordinator zaštite na radu II nad izgradnjom I faze dionice autoceste – obilaznica Novog Vinodolskog (7 km), Autocesta A7 Rupa – Rijeka – Žuta Lokva, dionica Selce – Novi Vinodolski.
2. Tužitelj tužbom osporava zakonitosti pobijanog rješenja zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava. U tužbenim razlozima, u bitnom, upire na točku 4.2.2. Dokumentacije o nabavi (dalje u tekstu: DON) Podaci o angažiranim tehničkim stručnjacima, prema kojoj gospodarski subjekt mora dokazati da će u svrhu izvršenja ugovora koji je predmet ove nabave angažirati minimalno sljedeće tehničke stručnjake: tri ovlaštena inženjera građevinarstva, od kojih će jedan ovlašten inženjer građevinarstva biti glavni nadzorni inženjer i nadzorni inženjer za građevinske radove izgradnje trase, s tim da predloženi stručnjak mora dokazati da je kao odgovorna osoba – glavni nadzorni

inženjer/nadzorni inženjer za građevinske radove, izvršio 1 uslugu stručnog nadzora nad radovima izgradnje trase autoceste ili brze ceste koji su ugovoreni primjenom Općih uvjeta FIDIC 1999. Kao dokaze da je udovoljio navedenim uvjetima za predloženog stručnjaka mr.sc. Ivicu Mintasa, dipl.ing.građ., tužitelj je naveo 4 osobne reference iz kojih proizlazi da je imenovani izvršavao usluge nadzornog inženjera za geomehaničke radove na izgradnji trase, paralelnih putova, odvodnje, čvorišta i PUO-a na opisanim dionicama autocesta A13 i A12. Osporenim rješenjem, međutim, tuženik je njegovu žalbu odbio s obrazloženjem da je dostavio dokaze kojima dokazuje da je predloženi stručnjak mr. sc. Ivica Mintas, dipl. ing. građ., na spornim projektima imao ulogu nadzornog inženjera za geomehaničke radove na izgradnji trase, dok je naručitelj točkom 4.2.2. DON-a zahtijevao da je na pružanju predmetne usluge stručnog nadzora nominirani stručnjak bio imenovan na poziciju glavnog nadzornog inženjera/nadzornog inženjera za građevinske radove izgradnje trase. S tim u vezi tužitelj je u žalbenom postupku dostavio Stručno mišljenje stalnog sudskog vještaka za graditeljstvo mr. sc. Mihaela Zamolo, dipl. ing. građ. (dalje: Stručno mišljenje), iz kojeg jasno proizlazi da je predloženi stručnjak mr. sc. Ivica Mintas na predmetnim referencama vršio usluge građevinskog nadzora. Uprave na članak 56. stavak 1. Zakona o gradnji („Narodne novine“, broj 153/13., 20/17., 39/19. i 125/19.), kojim je dana definicija nadzornog inženjera na način da je to fizička osoba koja prema posebnom zakonu ima pravo uporabe strukovnog naziva ovlaštenu arhitekt ili ovlaštenu inženjer i provodi u ime investitora stručni nadzor građenja. U Stručnom mišljenju stalnog sudskog vještaka obrazlaže se kako se u praksi nadzor unutar građevinske struke može voditi i po pojedinim grupama radova, između kojih su i geomehanički radovi, međutim, sve to vezano je uz radove građenja i upravo zbog toga odnosi se na građevinski nadzor. U Stručnom mišljenju također se potvrđuje da je građevinski nadzor obuhvaćao nadzor nad izvođenjem radova nad odvodnjom i gornjim ustrojem prometnice, a što proizlazi iz predmetnih osobnih referenci, izdanih od strane naručitelja, u dijelu kada se navodi Pozicija na izvršenju ugovornih obveza Nadzorni inženjer za geomehaničke radove na izgradnji trase, paralelnih putova, odvodnje, čvorišta i PUO. Stoga proizlazi da je nominirani stručnjak u okviru predmetnih osobnih referenci kao nadzorni inženjer za građevinske radove (upravo zbog toga što se geomehanički radovi smatraju građevinskim radovima) izvršio usluge stručnog nadzora nad radovima izgradnje trase autoceste, čime je dokazano da ima iskustvo uvjetovano točkom 4.2.2. DON-a. Nadalje, tužitelj u tužbi citira sadržaj odredbe članka 3. stavka 1. točke 10. Zakona o gradnji, kojom se definira pojam građenja, te članak 2. Pravilnika o načinu provedbe stručnog nadzora građenja, obrascu, uvjetima i načinu vođenja građevinskog dnevnika te o sadržaju izvješća nadzornog inženjera („Narodne novine“, broj 111/14. – dalje: Pravilnik), a prema kojem, u bitnom, u provedbi stručnog nadzora građenja, nadzorni inženjer nadzire građenje u odnosu na usklađenost građenja s građevinskom dozvolom, glavnim projektom, tipskim projektom, posebnim propisima i pravilima struke, zaključujući kako iz rečenog jasno slijedi da su obveze i odgovornosti koje je predloženi stručnjak izvršavao u okviru relevantnih referenci, identične obvezama i odgovornostima propisanim za stručni nadzor građenja odnosno građevinski nadzor. Navedenim vještačenjem tuženik je raspolagao u trenutku donošenja rješenja, međutim, isto nije uzeo u obzir, a niti je u obrazloženju naveo razloge zbog kojeg isti ne prihvaća, čime je povrijedio načelo utvrđivanja materijalne istine iz članka 8. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, broj 47/09. i

110/21.). Nastavno tužitelj upire na Stručno i pravno mišljenje Hrvatske komore inženjera građevinarstva, klasa: 101-01/21-01/190 od 13. prosinca 2021., u kojem je također potvrđeno da se nadzor nad geomehaničkim radovima zapravo odnosi na stručni građevinski nadzor te je zbog toga i stručnjak koji je kao nadzorni inženjer obavljao nadzor nad geomehaničkim radovima stekao specifično iskustvo u ulozi nadzornog inženjera za građevinske radove. Nadalje, tuženik kao razlog neprihvatanja osobne reference predloženog stručnjaka, Nadzorni inženjer za trasu, paralelne putove, odvodnju, čvorišta i PUO na izgradnji autoceste A13, dionica Vrbovec – Bjelovar, dionica Vrbovec 2 – Farkaševac, navodi da je imenovani imao ulogu nadzornog inženjera za trasu, paralelne putove, odvodnju, čvorišta i PUO-a, dok su ulogu nadzornih inženjera za građevinske radove imali inženjeri Marijan Filip i Robert Gukov i glavni nadzorni inženjer Aleksandar Šarić, iz čega slijedi da je tuženik ocijenio kako nadzorni inženjer za trasu, paralelne putove, odvodnju, čvorišta i PUO nije nadzorni inženjer za građevinske radove, što je netočno. S tim u vezi osvrće se na opis ugovornih obveza tehničkog stručnjaka predmetne osobne reference kao glavne odgovornosti mr. sc. Ivica Mintasa, dipl. ing. građ., te na članak 58. stavak 1. Zakona o gradnji, kojim su definirane obveze nadzornog inženjera za građevinske radove, zaključujući kako usporedbom opisanih ugovornih obveza iz predmetne osobne reference i Zakona o gradnji proizlazi da se zadaće i odgovornosti predloženog stručnjaka, kao nadzornog inženjera za trasu, odnose upravo na nadzor nad građevinskim radovima propisanim člankom 58. stavak 1. Zakona o gradnji. Daljnju nezakonitost pobijanog rješenja tužitelj nalazi u tomu što je tuženik zanemario činjenicu da naručitelj u zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda nije niti tvrdio da nadzor nad geomehaničkim radovima nije građevinski nadzor, već da iz referenci to ne proizlazi, što znači da je pojašnjenjima isto trebalo utvrditi. Nadalje, u predmetnom rješenju se navodi kako je naručitelj u žalbenom postupku dostavio određenu dokumentaciju kojom potkrjepljuje svoje navode, međutim, tužitelju nije u žalbenom postupku bilo omogućeno očitovanje na iste, čime je povrijeđeno načelo kontradiktornosti. U odnosu na primjenu članka 293. stavka 1. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“, broj 120/16. – dalje u tekstu: ZJN), ističe činjenicu kako je i sam naručitelj u zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda naveo da je nedostatak moguće otkloniti primjenom citirane zakonske odredbe, ali da isto nije učinio u postupku pregleda i ocjene ponuda zbog poštivanja načela učinkovitosti. Iz navedenog proizlazi da naručitelj u postupku pregleda i ocjene ponuda nije provjeravao predmetne osobne reference predloženog stručnjaka, nego je iste ocijenio samo u odnosu na ono što je dostavljeno u ponudi tužitelja, međutim, da je naručitelj iste išao pojašnjavati, tužitelj bi dokazao da su relevantne za predmetni postupak javne nabave i sposobnost tužitelja bila bi utvrđena. Slijedom svega navedenog, tužitelj predlaže ovom Sudu poništiti osporeno rješenje i odluku o odabiru, te naložiti naručitelju da mu nadoknadi iskazane troškove žalbenog postupka, a tuženiku da mu naknadi troškove ovog upravnog spora u ukupnom iznosu od 3.000,00 kn.

3. Tuženik se, u odgovoru na tužbu, protivi tužbenom zahtjevu tužitelja, pri čemu upire na razloge navedene u obrazloženju pobijanog rješenja. U bitnom, ističe kako tužitelj neosnovano smatra da je dostavljenim referencama za nominiranog stručnjaka Ivicu Mintasa dokazao ispunjenje uvjeta tehničke i stručne sposobnosti, jer iz dostavljenih dokaza, ponajviše iz stručnih mišljenja na koje se poziva tužitelj, jasno proizlazi da za potrebe izvršenja određenog projekta gradnje stručni nadzor

mora provoditi više nadzornih inženjera odgovarajuće struke, dakle, svaki imenovani nadzorni inženjer nadzire samo određenu fazu gradnje tj. onu vrstu/dio radova za koje područje stručnosti je imenovan kao nadzorni inženjer. U konkretnom slučaju, prema dostavljenim referencama, nominirani stručnjak na projektima (4 od 5 dostavljenih referenci) bio je imenovan za nadzornog inženjera geomehaničkih radova, pa iako su geomehanički radovi dio procesa gradnje, a slijedom toga i dio nadzora građevinskih radova, time u konkretnom slučaju nije udovoljeno uvjetu sposobnosti iz točke 4.2.2. DON-a. Tuženik drži da je u konkretnom slučaju sporna pozicija na koju je nominirani stručnjak bio imenovan u svojstvu nadzornog inženjera pri izvršenju projekta, jer se točkom 4.2.2. DON-a, u odlučujućem dijelu, traži da predloženi stručnjak mora dokazati da je kao odgovorna osoba – glavni nadzorni inženjer/nadzorni inženjer za građevinske radove, izvršio 1 uslugu stručnog nadzora. Dakle, da bi bilo udovoljeno uvjetu sposobnosti iz citirane točke DON-a, nominirani stručnjak je u izvršenju referenci koje su dostavljene kao dokaz trebao sudjelovati na poziciji glavnog nadzornog inženjera/nadzornog inženjera za građevinske radove, a što on u konkretnom slučaju nije, kako to proizlazi iz dokaza izvedenih u žalbenom postupku. Nominirani stručnjak je kao nadzorni inženjer za nadzor geomehaničkih radova nadzirao samo tu vrstu radova tj. samo taj dio projekta, a ne cijeli projekt tj. izvršenje svih građevinskih radova na projektu (referenci). Stoga činjenice na koje se tužitelj poziva, primjerice da su geomehanički radovi također građevinski radovi, a da je nadzor geomehaničkih radova također građevinski nadzor, nije odlučna činjenica za udovoljenju sposobnosti iz točke 4.2.2. DON-a. Naime, iz zapisnika o obavljenim tehničkim pregledima kao i Preliminarnih i završnih izvješća za sporne reference nedvojbeno proizlazi da se za potrebe realizacije tih projekata/referenci razlikuju funkcije/pozicije glavnog nadzornog inženjera i nadzornog inženjera za građevinske radove od funkcija/pozicija pojedinih nadzornih inženjera imenovanih za nadzor samo pojedinih vrsta radova npr. geodeziju, geotehniku i geomehaniku. Slijedom navedenog, neosnovani su navodi tužitelja da je tuženik rješenjem ocijenio da nadzor nad geomehaničkim radovima nije građevinski nadzor, s obzirom na to da navedena činjenica nije niti bila predmet odlučivanja. Glede navoda tužitelja vezano za referencu koja se odnosi na autocestu A13 (dionicu Vrbovec – Bjelovar, Vrbovec 2 – Farkaševac), tuženik ponavlja da ista nije priznata kao referenca kojom je dokazano udovoljenje traženom uvjetu sposobnosti iz razloga jer se radi o projektu koji je trajao 8 godina (od travnja 2011. do ožujka 2019.) na kojem je navedeni stručnjak Ivica Mintas bio imenovan nadzornim inženjerom za geomehaničke radove, a svega mjesec dana je radio na poziciji nadzornog inženjera građevinskih radova, i to samo za mjesec srpanj 2011. kao zamjena za imenovane nadzorne inženjere. Tuženik smatra neosnovanim navod tužitelja koji se odnosi na povredu načela kontradiktornosti žalbenog postupka, jer je jedini naručiteljev podnesak/očitovanje s dokazima koji je dostavljen u žalbenom postupku naručiteljev odgovor na žalbu pod brojem: 383-01/21-3 od 23. studenog 2021., a koji je tužitelju dostavljen na očitovanje i na koji se tužitelj očitovao svojim podneskom od 8. studenog 2021. Konačno, tuženik smatra neosnovanim i tužiteljev prigovor vezan na povredu članka 293. stavka 1. ZJN-a. Naime, ako naručitelj, kao naručitelj/druga ugovorna strana radova koji su predmet referenci ima saznanja o činjenicama koje se odnose na izvršenje tih radova/referenci, onda isti taj naručitelj kao naručitelj u predmetnom postupku javne nabave već ima saznanja o tim istim činjenicama pa je antiteza da bi mu te iste činjenice bile nepoznate kao naručitelju u predmetnom postupku javne